

vinde Fordel ved en Toldnedsættelse paa dette Omraade. Det er dette, jeg ikke har villet undlade at udtale.

Tauber: Jeg maa tilstaa, at jeg ser dette Spørgsmaal omtrent paa samme Maade som det sidste ærede Medlem, der havde Ordet. Det er en temmelig eiendommelig Form, hvorunder denne ikke vigtige Sag kommer her til os i Slutningen af Samlingen og med den Forordning, at vi skulle gjøre den særdig med i forholdsmæssig kort Brevsel, uagtet der er ikke saa faa vigtige Betragtninger og Overvejelser, som burde anstilles for at bringe Klarhed i Sagen, inden den fandt sin endelige Afgjørelse. Der er rigtignok ombidt til os et Uddrag af en Betænkning, som nylig er afgiven angaaende denne Sag af en Kommission; men baade denne Betænkningens Indhold og Kommissionens Sammensætning maa gjøre os betænkelige ved at bygge med særlig Tillid paa, hvad der her er fremkommet. Hvad for det Første Sammensætningen af denne Kommission angaar, vil det ses, at foruden af Stattedirektøren samt en privat Mand og en Toldinspektør, bestaar den af Chefierne for de tre vigtigste Sukkerhuse her i Kjøbenhavn — om jeg saa maa sige — af hvilket det ene har omtrent $\frac{2}{3}$ af hele Indførselen fra St. Croix og det andet er Repræsentant for $\frac{2}{3}$ eller maasse endnu Mere af Sukkerraffinaderiet i Danmark. Derimod findes der i denne Kommission ikke nogen Repræsentant for Mellemhandlerne, altsaa for dem, der nærmest kunne siges at repræsentere Overgangen fra Importørerne til Forbrugerne, og det maa herved erindres, at disse Mellemhandlere baade udgjøre en meget betydelig Del af Danmarks Handelsklasse og i dette Stykke ville være dem, som repræsentere Forbrugernes Interesse, altsaa hele Befolkningens Interesse, idet deres Interesser i mange Henseender, hvad denne Sag angaar, ere knyttede til Forbrugernes. Dette med Hensyn til Kommissionens Sammensætning. Hvad Betænkningens Indhold

angaar, maa jeg tilstaa, at jeg ved at gennemgaa den ikke har kunnet undgaa at komme til den Erkjendelse, at dens Motivering naturligvis maatte lede til noget ganske Andet end hvad Kommissionens Indstilling gaar ud paa; ja, jeg turde næsten sige, at den maatte føre ligefrem til det Modsatte. Kommissionen anfører selv saamange Indvendinger mod sine egne Grunde, at det for Enhver, der læser Betænkningen i dens Helhed, maa blive temmelig klart, at den ikke selv nærer fuld Tro til sine Grundes Rigtighed. Det vilde maasse føre for vidt i det Enkelte at paavise dette, og jeg skal derfor blot henpege paa enkelte Afsnit af den omdelte Betænkning, saaledes det Stykke, der findes Side 6, hvor Indvirkningen paa Skibsfarten omhandles, og fremdeles paa de Udtalelser, der findes angaaende den finansielle Virkning af Kommissionens Indstilling. Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, kan jeg ikke tro, at det vilde være til nogen væsentlig Fordel for Vestindien, og det er paavist af Kommissionen, at det vil være til Skade for Statskassen. Det vil fremdeles let lade sig paavise, at det vil være til Skade for Forbrugerne; saa at de Eneste, hvem det vistnok vil være til Fordel, er de direkte Importører og Raffinadørerne. Hvad for det Første Planterne paa St. Croix angaar, da er det en eiendommelig Ting at ville give Sukkerproduktionen paa denne en saadan Begunstigelse, der maa opfordre Planterne til at sende os ringere Sukkere, end de kunne sende os. Thi hvad gaar nemlig det foreliggende Forslag ud paa? Det gaar ud paa at stille de saakaldte Muscovadosukkeret gunstigere med Hensyn til Fortoldning end andre Sukkere af samme Numer. Der ligger den Tanke til Grund derfor, at Muscovados er det egentlige Raasukker, hvorimod de andre Sukkere ere tilbels raffinerede, og særlig ligger den Tanke til Grund derfor, at Farin er en Art raffineret Sukker. Kommissionen vilde gjerne — hvis jeg tør bruge det Udtryk — bringe Folk til at tro, at Fariner ere en Art